

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
-SECȚIA CIVILĂ ȘI DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ-

Decizia nr. 7303

Dosar nr. 3215/2003

Ședința publică de la 20 decembrie 2004

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătorei sectorului 4 reclamantul D.C. a chemat în judecată pârâtele B.I.C.L. și B.B.C. pentru a se dispune anularea brevetului de invenție nr. 113710/1996 eliberat de OSIM București având ca autoare pe pârâte și recunoașterea calității de inventator și titular al brevetului de invenție a reclamantului.

Prin sentința civilă nr. 346/2002 Judecătoria sectorului 4 a admis excepția de necompetență materială și a declinat competența de soluționare în favoarea Tribunalului București.

Tribunalul București, secția a V – a civilă și de contencios administrativ, a respins excepția tardivității introducerii acțiunii ca neîntemeiată și, pe fond, a respins acțiunea ca neîntemeiată reținând, în esență, că potrivit art. 42 teza a II – a din Legea nr. 64/1991 cererea de anulare se poate face în tot cursul duratei de valabilitate a brevetului de invenție nr. 113710/B1/1996 respectiv 12 februarie 1996 – 12 februarie 2016. La data formulării acțiunii brevetul era valabil, astfel încât excepția de tardivitate este nefondată.

S-a mai reținut că în temeiul art. 42 teza I din Legea nr. 64/1991 brevetul poate fi anulat doar în măsura în care se constată că la data cererii de înregistrare nu erau îndeplinite condițiile pentru existența unei invenții brevetabile, or în speță, după ce pârătele au depus cererea pentru obținerea brevetului s-a constituit depozitul național reglementar cu începere de la 12 februarie 1996, OSIM apreciind că pârătele sunt îndreptățite la eliberarea brevetului având calitatea de inventator.

În opinia Tribunalului, singura dovadă pe care se sprijină acțiunea, respectiv declarația autentică a pârătelor nu este suficientă pentru a duce la concluzia că brevetul a fost acordat cu nerespectarea condițiilor pentru existența unei invenții brevetabile.

Împotriva sentinței a declarat apel reclamantul arătând că instanța de fond nu a constatat calitatea sa de unic autor și titular al brevetului de invenție, în speță nepunându-se problema anulării brevetului emis de OSIM, ci aceea a calificării litigiului în raport de dispozițiile regulii 18 F (3) cu privire la declararea invențiilor din HG 152/1992.

Prin decizia civilă nr. 47 A din 31 ianuarie 2003 Curtea de Apel București, secția a III – a civilă, a respins apelul ca nefondat reținând că obiectul cererii introductive constă în anularea brevetului de invenție nr. 113710/1996 având ca autoare pe pârâte și recunoașterea calității de inventator și titular al brevetului exclusiv pentru reclamant, or procedura anulării brevetului este expres prevăzută de dispozițiile art. 42 din Legea nr. 64/1991.

În cauză au fost respectate și cerințele art. 14 din Legea nr. 64/1991 cererea de brevet conținând datele de identificare a solicitantului, descrierea invenției, desene explicative, așa încât aceasta s-a înregistrat la OSIM, constituindu-se depozitul reglementar.

Hotărârea nr. 5/2101/1998 a OSIM a fost emisă în urma procedurii de examinare a cererii de brevet, inclusiv a calității și datelor solicitantului.

În cauză nu s-au produs dovezi în legătură cu eventuala contestare a acestui aspect.

S-a mai reținut că regula 18 F din HG 152/1992 nu vine decât să certifice faptul că declararea inventatorilor se face pe răspunderea solicitantului, iar eventualele litigii cu privire la declararea inventatorilor sunt de competența instanțelor judecătorești conform art. 61 din Legea nr. 64/1991.

Instanța de apel a considerat că declarația autentică a pârătelor-intimate nu poate produce efecte decât în măsura în care se coroborează și cu alte probe din care să reiasă neîndeplinirea cerințelor legate de momentul emiterii brevetului.

Reclamantul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, întemeiat pe pct. 7 – 9 ale art. 304 C. proc. civ. arătând că OSIM, la data depunerii depozitului, a apreciat incomplet calitatea de autor a pârătelor intimate, doar pe baza declarațiilor nereale.

În sprijinul recursului, în afară de declarația autentică a pârătelor recurentul a mai depus încă 2 declarații autentice ale numitelor G.N. și D.V. (filele 4, 5 dosar recurs) prin care acestea atestă că recurentul este autorul invenției „ansa și raportorul centizimal”.

Recursul este fondat.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că instanțele care au instrumentat cauza în fond și apel nu au avut în vedere declarația autentică existentă la fila 2 a dosarului de fond, hotărâtoare în soluționarea cauzei și care nu mai trebuie coroborată cu alte probe, fiind suficientă în

dovedirea relei-credințe a intimatelor care, la data depunerii cererii de brevet, și-au atribuit calitatea de autoare ale invenției „ansă radiestezică”.

Astfel, cererea de brevet a fost formulată de intimatate cu încălcarea art. 14 alin. (1) și (2) din Legea nr. 64/1991 (în redactarea existentă la 12 februarie 1996 când a fost făcută cererea de brevet) deoarece acestea nu au declarat adevăratul inventator. Ulterior, intimatatele prin declarația autenticată sub nr. 254 din 4 decembrie 2001 (fila 2 a dosarului de fond) au recunoscut faptul că nu erau îndreptățite la eliberarea brevetului și nu aveau calitatea de inventator și titular la data depozitării reglementar.

Recurentul-reclamant nu a cunoscut împrejurarea că intimatatele au solicitat acordarea brevetului întrucât cererea nu a fost publicată (acordarea brevetului s-a solicitat în regim de urgență conform art. 26 din Legea nr. 64/1991).

Reaua-credință a intimatelor este probată de recurent și prin actele nou depuse, respectiv alte două declarații autentice prin care se atestă că unicul autor al invenției este recurentul.

Față de cele ce preced recursul se privește ca fondat și, urmare a admiterii lui vor fi casate hotărârile pronunțate. În baza art. 62 alin. (1) din Legea nr. 203/2002 de modificare și completare a Legii nr. 64/1991 se va trimite cauza la OSIM în vederea eliberării brevetului persoanei îndreptățite și publicării schimbării titularului.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite recursul declarat de reclamantul D.C. împotriva deciziei civile nr. 47 A din 31 ianuarie 2003 a Curții de Apel București, secția a III-a civilă. Modifică decizia în sensul că admite apelul declarat de reclamant împotriva sentinței civile nr. 763 din 25 septembrie 2002 a Tribunalului București, secția a V – a civilă și de contencios administrativ. Schimbă sentința în sensul că **admite acțiunea formulată de reclamantul D.C. și constată că pârâtele B.I.C.L. și B.B.C. nu sunt îndreptățite la acordarea brevetului nr. 113710 emis în baza cererii nr. 96-00240 din 12 februarie 1996 pentru invenția „Ansă radiestezică”.**

Trimite cauza la OSIM pentru eliberarea brevetului persoanei îndreptățite și publicarea schimbării titularului.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 20 decembrie 2004.